

Sjælland Runt

2001

Jag förväntade mig mycket av min första säsong med min IF. Min första säsong med en kölbåt och min första säsong i Malmö också för den delen. Det gick långt över förväntan och den absoluta höjdpunkten var Sjælland Runt i mitten av juni.

Fakta Sjælland Runt

2001 seglades Sjælland

Runt för 55 gången.

Seglingen arrangeras

av Helsingörs

Amatörsegelsällskap.

Snabbaste kölbåten

någonsin runt ön var en

One Off-båt år 1990 med

tiden 23 timmar och 8

minuter. Flest antal

båtar deltog 1984 då det

var 2047 startande. 2001

var det 305 startande

båtar.

För min del började det redan i vintras när SSIF arrangerade en teknikafton för IF-seglare i regionen. Marek Janiec frågade om jag ville segla med honom, Per Damsby och Robert Östman runt Sylland i juni. Roberts båt Lina skulle försvara förra årets seger i IF-klassen. Det visade sig också att vi också skulle bli den enda svenska representanten i klassen. Med start och målgång i Helsingør seglade man denna sommar motsols runt Sjælland. Fågelvägen är seglingen 210 nautiska mil och tar normalt två dygn att segla med en IE Marek och Robert som har varit med förr seglade under nätterna och svåra partier och för övrigt sov man lite när man kände att man behövde. Många säger att det inte fungerar utan ett strikt vaktschema men för oss fungerade det mycket bra med ett "flexibelt".

Öresundsströmmen

Öresund är som smalast mellan Helsingborg och Helsingør. Strömmen som starkast. På fredagsmorgonen den 15 juni var den några knop nordgående vilket för oss betydde medström i starten. Bra eller dåligt? I alla fall svårt. Vinden var bara någon meter per sekund och risken att dras över linjen var överhängande. Större delen av fältet ville ut i medströmmen och startade på linjens högerkant. Vi själva höll oss inne vid land och undvek risken för en ofrivillig tjuvstart.

Dessutom påstod Marek att strömmen skulle dra oss åt fel håll! Efter någon timme stabiliserade sig vinden och det blev en halvdan kryss upp till Gilleleje på Syllands nordöstra udde. Mareks strömteori verkade stämma för vi hade inte sett en IF sedan starten. Stämningen var lite blandad eftersom vi egentligen inte helt säkert visste var de andra var. Ballader och Späckhuggare omgav oss vilket var ett bra tecken. Eftermiddagen och kvällen blev en lång glidsträcka längs den norra sidan av ön. Stundtals med ingen vind alls. Ibland med spinnaker och ibland utan men hela tiden med utkik bakåt. Var skulle vinden komma från? Fältet var nu mycket utspritt i både bredd- och längdled. Framåt kvällen började vinden öka och vi närmade oss första kontrollpunkten. Vid midnatt nådde vi Snekkeløb där vi passerade mellan två bojar. Det blåste nu åtta meter per sekund och halv vinden drev oss bra framåt. För min del var det dags för lite sömn.

Knäckt spinnakerbom

Jag sov min första natt i en seglande IE En hård halv vind med krabb sjö gjorde inte saken bättre. Jag väcktes vid halv femtiden av spinnakerbommen som "knackade" på fördäck och Robert och Marek gastandes för fulla halsar från sittbrunnen att de behövde hjälp.

Spinnakerbommen hade gett sig i halvvinden och som tur var så var det ändå snart dags att ta ner spinnakern. Efter några mackor såg jag och Per att natten hade gått bra för vi omgav oss fortfarande av Späckhuggare.

Andra dagen bjöd på regn och mycket skiftande vindar, mest svaga. Vi fick per telefon höra om den olycka som hade hänt under natten. Informationen var mycket knapp och stämningen var under ett tag ganska lågmäld. Vid lunch passerade vi den andra kontrollpunkten vid Stignæs där vi fick bekräftat att vi var först i IF-klassen och humöret återfann sig till viss del. Middagen bjöd på köttbullar, potatismos, stiltje och en möjlighet att torka lite kläder i kvällssolen efter nattens och förmiddagens regn. Spinnakerbommen lagades med silvertejp, lator och förtöjningstamp.

Snabbast i Bøgestrømmen

Strax före midnatt passerade vi den sista kontrollpunkten vid Kalvehave strax efter Sjællands södra udde. Normalt är denna del lite klurig att ta sig igenom med några smala passager. Nu var det mörkt och vi var alla trötta efter en koncentrationskrävande kväll i den svårseglade Bøgestrømmen vilket inte gjorde saken lättare. Trots den lätta vinden seglade vi jämt med Späckhuggarna omkring oss och vi kände oss just då oslagbara. När det bara var en prick kvar att passera gick en späckhuggare på grund 100 meter för över och plötsligt visste ingen ombord vilken sida vi skulle ta pricken på. Som tur var sansade vi oss och klarade av att passera utan missöden. Nu trodde vi att det bara var en enkel undanvind kvar upp i mål. Det vi inte visste var att tvåan bara låg 50 minuter bakom oss. Efter ytterligare ett stiltjeparti, ett motvrid om cirka 50 grader och drygt 9 timmars kryss i Öresund passerade vi mållinjen som första IF-båt efter mer än 55 timmars segling, mer än fem timmar före tvåan. Ibland har man vriden på sin sida.....

Ola Karlsson. SWE 1914

